

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-571

27.5.2026

Watercircles Forsikring ASA

Bilansvar

Skyldfordeling — møte mellom lettmotorsykel og bil i sving — bal. § 8.

Klager mistet kontroll over sin lettmotorsykel og kjørte ut i grusen etter møte med motpartens personbil i en sving. Det oppsto ikke fysisk sammenstøt, men lettmotorsykkelen fikk skader som følge av utforkjøringen. Partene var uenige om hendelsesforløpet, herunder om motparten kom over i motgående kjørefelt og fremprovoserte hendelsen. Politiet opprettet sak og innhentet vitneforklaringer, men henla saken på grunn av bevisets stilling. Klager anførte at motparten måtte holdes fullt ansvarlig, mens foretaket ikke erkjente ansvar og saken ble løst ved at partene dekket egne skader. Nemnda kom til at foretakets ansvarsvurdering var korrekt.

Saksfremstilling

Saken gjelder ansvarsfordeling etter en hendelse hvor en lettmotorsykel kjørte i grusen etter møte med en personbil i en sving.

Klager mistet kontroll over lettmotorsykkelen sin og kjørte ut i grusen etter å ha møtt motpartens personbil i en sving. Det oppsto ikke fysisk sammenstøt mellom kjøretøyene, men lettmotorsykkelen fikk skrapeskader etter å ha endt i grusen. Det ble ikke fylt ut felles skademelding, og partene var uenige om hvorvidt personbilen hadde kommet over i motgående kjørefelt og dermed fremprovosert hendelsen.

Av sakens politidokumenter fremkom det at hendelsen fant sted 12.5.23 kl. 18.50 på en tørr og bar vei i dagslys. I en sving kom klager og motparten så tett på hverandre at klager måtte bremse og mistet kontrollen, før hun kjørte ut på grusen og ut av veibanen. Lettmotorsykkelen fikk mindre skrapeskader, og klager pådro seg skrubbsår på venstre kne. Motparten oppfattet ikke situasjonen og fortsatte uten å stanse. Vitnene S og B hadde kjørt sammen med klager. Politiet lokaliserte senere en hvit BMW og identifiserte føreren som motparten, som opplyste at han hadde merket at de møtte flere motorsykler, og at det var svært tett, men at han ikke oppfattet at det hadde skjedd en trafikkulykke.

Politiet avhørte klager og motpart 12.6.23. Fra klagers forklaring hitsettes:

Mistenkte kjørte fra ... og 'nedover'. Da mistenkte kom til svingen møtte hun en hvit BMW som lå delvis over i mistenktes kjørefelt, siden han drev og kjørte forbi en syklist. Mistenkte lå litt 'inn' i egen kjørebane (Inn mot midten av veien. M.R.) på sin side av midten. Mistenkte ønsket å kjøre en 'god' kurve. Mistenkte ble redd da bilen kom rett mot, og hun bråbremset, som førte at hun kjørte ut på grusen og skled av veien og datt av motorsykkelen. Tillegg ved oppsummering: Det var ikke bare at mistenkte skled ut, men hun forsøkte å styre unna.

Mistenkte er usikker på hvor høy hastighet hun hadde, men det var ikke over 60 km/t. Mistenkte hadde møtt flere personer og syklist i veien, så hun hadde ikke voldsomt høy hastighet.

Fra motparts forklaring hitsettes:

Mistenkte kjørte oppover mot ... Det kom to-tre motorsykler eller mopeder nedover. De kom i en kurve veldig tett på bilen, det var så tett at mistenkte kommenterte det til sin kone at det var "skummelt". Tillegg ved oppsummering: Det var den første sykkel som kom tett på. De andre var litt lengre unna.

Det var noe oransje på sykkelens så vidt mistenkte husker.

På spørsmål om mistenkte kjørte forbi en syklist, så mener mistenkte at det gjorde han kanskje i forkant av situasjonen. Stedet hvor hendelsen skjedde var ca rett ved parkering ...

Mistenkte oppfattet ikke at det skjedde noen trafikkulykke, derfor stanset han heller ikke.

Politiet henla saken 14.6.23 på grunn av bevisets stilling. Etter en samlet vurdering av bevisene mente politiet at det ikke kunne føres bevis utover enhver rimelig tvil for de involverte kjøretøyenes plassering i veibanen, eller for at motpart hadde forårsaket at klager kjørte av veien.

Klager påklaget henleggelsen 28.6.23. Politiet sendte klagen til statsadvokatembete 28.9.23. Saken ble deretter returnert til politiet med ordre om å avhøre relevante vitner. Det ble foretatt ytterligere etterforskning ved telefonavhør av S, B og motpartens kone.

Fra vitne S sin forklaring datert 28.11.23 hitsettes:

Det kom en bil imot som la seg ut i deres kjørefelt i en sving.

De er opplært av kjørelærer til å ligge så langt mot midten av veien som mulig i svinger. Dette for å rette ut svingene. De gjorde det også nå, men bilen som kom imot kom over i deres kjørefelt. Altså over midtstripen. [Klager] foretok en unna manøver og kom ut i grusen i veikanten og kjørte ut

...

Kjennskap til partene

Hvilken kjennskap har du til [Klager]? Hun er en kjørevenn. De kjører motorsykkel sammen av og til

Fra motpartens kone sin forklaring datert 5.12.23 hitsettes:

Både motorsyklisten og vitnes mann lå på hver sin side av veien da de møtte hverandre. Det var ingen tegn til ulykke, og om det hadde vært noen tegn til at det hadde skjedd en ulykke så ville de selvfølgelig stoppet

Fra vitne B sin forklaring datert 19.12.23 hitsettes:

Vitnet mener at årsaken til hendelsen var at bilen kom over i deres kjørefelt. Han mener at [klager] lå i midten av deres kjørefelt når hendelsen skjedde.

...

Kjennskap til partene

Hvilken kjennskap har du til [klager]? De har kjørt motorsykkel sammen denne sommeren. Og de ble mest kjent etter hendelsen. Han kjente henne ikke så godt før hendelsen. Det er vanskelig å si hvor mye de kjørte sammen. Vitnet kjørte mye motorsykkel i sommer.

Saken ble på nytt henlagt 29.1.24 på grunn av bevisets stilling. Underretning om henleggelsen ble sendt til klager 19.8.24. Klager påklaget henleggelsen 12.9.24, men politiet opplyste 8.10.24 at klagefristen var oversittet, og at klagen derfor ble avvist uten videre behandling.

Klager var forsikret i If Skadeforsikring, mens motpart var forsikret i Watercircles Forsikring ASA (heretter «foretaket»). Foretaket erkjente ikke ansvar for uhellet, og saken ble løst med at hver part dekket egen skade.

Saken ble bragt inn for Finansklagenemnda 8.9.25.

Klager har i det vesentlige anført at motparten må ilegges fullt ansvar og opplyser at motpartens kjøretøy lå delvis på hennes kjørefelt, noe som medførte at hun måtte foreta en unnamanøver og skled ut av veibanen. Klager mener at motparten kjørte uforsvarlig ved å passere en syklist midt i en sving, og at hans unnlatelse av å stanse tyder på uaktsomhet, og at han forlot ulykkesstedet

uten å kontrollere om klager var skadet. Dette er også bakgrunnen for at det ikke ble tegnet felles skademelding. Klager påpeker at det var to motorsyklister bak henne som observerte at hun måtte foreta en rask unnamanøver for å unngå sammenstøt, og at disse vitnene, selv om de er kjente av klager, bør anses som troverdige.

Foretaket har i det vesentlige anført at saken er korrekt løst ved at hver av partene dekker egen skade. Det foreligger ingen fellessignert skademelding, og partene har gitt motstridende forklaringer om hendelsesforløpet. Motparten anfører at klagers motorsykel kom over i hans kjørefelt. Dette bestrides av klager, som på sin side hevder at motpartens kjøretøy var plassert godt innenfor hennes kjørefelt. Det foreligger verken vitneforklaringer som underbygger noen av partenes fremstillinger, eller tekniske bevis som kan bekrefte kjøretøyenes plassering.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet er om foretakets ansvarserkjennelse er i tråd med bal. § 8.

Nemnda slutter seg her til sekretariatets vurdering:

Kort oppsummert er ansvar etter denne bestemmelse betinget av enten utvist uaktsomhet (a), teknisk svikt b) eller brudd på trafikkreglene (c). Hvis begge parter forhold tilsier at de kommer inn under et eller flere av disse alternativene, så skal det foretas en skyldfordeling etter annet ledd i samme bestemmelse.

Det er kravstiller som har bevisbyrden for sitt krav. I dette ligger det at hver av partene må sannsynliggjøre at motparten har vært uaktsom eller overtrådt trafikkreglene for å kunne få dekket skaden av forsikringsforetaket. Dersom ingen av partene klarer å sannsynliggjøre et grunnlag for ansvar hos motparten, gjelder hovedregelen om at partene må bære egen skade. Om det finnes felles undertegnet skademelding danner den alltid hovedgrunnlaget for avgjørelsen.

I nærværende sak foreligger det ingen fellessignert skademelding. Partene er enige om at kjøretøyene passerte hverandre i den aktuelle svingen, men er uenige om det nærmere hendelsesforløpet.

Klager opplyser at hun kjørte nedover en sving da hun møtte motpartens bil, som etter hennes forklaring lå delvis over i hennes kjørefelt i forbindelse med forbikjøring av en syklist. Klager anfører at hun var etablert i eget kjørefelt nær midten av veibanen for å ta en god kurve. Ifølge klager medførte møtet med motpartens kjøretøy at hun bråbremsset, kom ut på grusen i veikanten, mistet kontrollen og skled av veien, slik at hun veltet av motorsykkelen.

Motparten forklarer på sin side at han kjørte oppover veien og møtte to til tre motorsykler eller mopeder som kom nedover. Han opplyser at den første motorsykkelen kom svært tett på bilen i svingen, noe han reagerte på og kommenterte til sin kone. Motparten opplyser videre at han i forkant av situasjonen kan ha kjørt forbi en syklist, og bestrider at han har opptrådt klanderverdig.

Partenes forklaringer om hendelsen er følgelig motstridende når det gjelder kjøretøyenes plassering. Politiet har avhørt motpartens kone samt vitnene S og B, som begge kjørte sammen med klager. Av politidokumentene fremgår det at S er en kjørevenn av klager, og at de tidvis kjører motorsykel sammen. Når det gjelder B, fremgår det at vedkommende hadde kjørt motorsykel sammen med klager den aktuelle sommeren, og at de i hovedsak ble kjent etter hendelsen. Sekretariatet bemerker videre at hendelsen fant sted i mai 2023, mens politiavhøret av B først ble gjennomført i desember 2023. Etter sekretariatets syn har vitnene en slik tilknytning til partene at forklaringene ikke kan anses som uavhengige. Forklaringene kan derfor ikke tillegges vekt i ansvarsvurderingen. Til støtte for dette kan det eksempelvis vises til **FinKN 2021-331**, hvor nemnda uttalte:

Klager viser til vitneforklaring fra passasjer E. i hans bil, og anfører at denne må tillegges vekt fordi klager og E. verken er i slekt eller i samme husstand. Ifølge politidokumentene var imidlertid E. en bekjent av klager gjennom et par år, og dette bekreftes også av klagers e-post 19.9.19 til eget selskap. E. kan i så fall ikke anses som et nøytralt vitne, og hennes forklaring kan derfor ikke tillegges vekt i denne saken.

Det er fremlagt flere bilder fra skadestedet og lettmotorsykkelen etter hendelsen. Disse er imidlertid fra tiden etter uhellet, og viser verken kjøretøyenes fart eller plassering i kollisjonsøyeblikket. Som nevnt har ikke sekretariatet teknisk kompetanse, og kan ikke på selvstendig grunnlag ta stilling til hvordan et sammenstøt

har oppstått ut fra bilder av skadeomfanget på motorsykkelen eller bremsemerker i grus alene. For at vi skal kunne ta stilling til ansvarsspørsmålet må vi få tilsendt fagkyndige uttalelser, rekonstruksjon eller analyse av situasjonen som dokumenterer at motparten er mer å bebreide for sammenstøtet.

Sekretariatet kan ikke utelukke at uhellet har oppstått slik klager har fremlagt saken for oss. Ut fra alminnelige bevisbyrdebetraktninger finner vi imidlertid ikke at dette i tilstrekkelig grad er sannsynliggjort. Som nevnt vil vi ved behandling av saker kun forholde oss til den skriftlige dokumentasjonen som partene har innhentet og fremlagt. Samlet sett foreligger det ingen fellessignert skademelding. Partene har gitt motstridende forklaringer om hendelsesforløpet, og vitneforklaringene kan ikke tillegges avgjørende vekt ettersom vitnene har tilknytning til partene. Det foreligger heller ikke videoopptak eller øvrige tekniske bevis som kan belyse kjøretøyenes plassering i svingen. På denne bakgrunn finner sekretariatet at det ikke er tilstrekkelig grunnlag for å fastslå ansvar i saken. Tilfellet må derfor løses ved at hver av partene bærer sin egen skade, jf. bal. § 8.

Finansklagenemnda har i en rekke avgjørelser der det foreligger motstridende forklaringer, konkludert med at hver part må bære egen skade da det ikke er ansett å foreligge tilstrekkelig dokumentasjon for at noen av partene har opptrådt uaktsomt eller brutt trafikkreglene. Fra nemndas side er det i slike tilfeller konkludert med at en må falle ned på hovedregelen i bal. § 8, som er at hver part bærer egen skade.

Til støtte for dette kan det vises til tidligere nemndavgjørelsen **FinKN 2017-468** som gjaldt ansvarsfordelingen etter sammenstøt mellom klager og motpartens motorvogn. Nemnda kom til at det ikke var dokumentert uaktsomhet eller brudd på trafikkregler hos noen av partene og at hver part da måtte bære egen skade. Fra nemndas avgjørelse hitsettes:

Det er ingen nøytrale vitner som kan bekrefte partenes forklaringer. Nemnda har ikke grunnlag for å ta stilling til hvilken forklaring som fremstår som mest troverdig. I så fall er det ikke dokumentert uaktsomhet eller brudd på trafikkregler hos noen av partene. Den korrekte løsningen er da at hver part bærer sin skade etter bal. § 8 første ledd.

I sakens anledning viser vi også til avsagte nemndavgjørelser **2023-267**, **2021-332**, **2021-130**, m.fl. der nemnda i samtlige saker har konkludert med at det ikke i tilstrekkelig grad er sannsynliggjort ansvarsgrunnlag hos den ene parten i kollisjonssaker der det foreligger avvikende forklaringer.

Etter dette har vi kommet til at klagen ikke kan føre frem.

Avgjørelsen er enstemmig.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Trine Vøien (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).